

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben.

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé-
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk.

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

A budgetjog kijátszása.

Pécs, 1897. szept. hó 29.

Alkotmányos államok alapelve, hogy az összes állami bevételeket és kiadásokat a nemzet törvényhozása állapítja meg, a melynek felhatalmazása nélkül senkitől egy krajcárnyi adótarozás be nem hajtható, sem egy krajcárnyi közpénz ki nem adható. Az alkotmányos törvényhozásnak ezt a jogát eddigi kormányaink respektálták is, de csak formailag, mert ha nem volt törvényesen megállapított költségvetés, adatok maguknak ideiglenes felhatalmazásokat a bevételeket és kiadásokat a régi budget szerint eszközölhetni, a régi költségvetés teteleinek áthágását pedig utólag hagyatták jóvá a törvényhozás által.

Ez az eljárás azonban, a melynek rendkívüli viszonyok összejátszása esetén mint rendkívüli kisegítő eszköznek szabadna csak előfordulnia, minálunk évről-évre előforduló szabályllyá lett s ezzel illuzoriussá tették a parlament budgetjogát, mert azt egyszerű bizalomelölgező, meg utólag jóváhagyó ténykedéssé devalválták. Az alkotmányos budgetjog lényege azt hozza magával, hogy a törvényhozás előre határozzon meg minden fedezetet igénylő szükségletet s engedélyezze a fedezet bevételezését, részletesen, indokoltan, hogy olyan pénzbe kerülő intézkedés ne történhessék, a melyhez a törvényhozás már eleve hozzá ne

járult volna, hogy az állampolgárookra nagyobb közterhek ne háruljanak, mint a mennyi a törvényhozás által szükségesnek elismert intézmények főtartásához okvetlenül megkívántatik.

Annak feltűntetésére, hogy a nálunk divatozó gyakorlat mennyire eltér ettől az alkotmányos alapeltől, utalunk a múlt évi zárószámadásokra. A költségvetési törvény 1896-ik évre előirányzott 473 millió forint bevételt és pár ezer forinttal kevesebb kiadást. Az időközben hozott kiegészítő törvények alapján a bevételi előirányzat 474,871.000 forintra, a kiadási előirányzat pedig 491 millióra emelkedett. A tényleges eredmény pedig 518,453.000 frt bevételt és 515,943.000 frt kiadást tüntet föl, tehát a múlt évben az állam tényleg 43 millióval többet vett be és csaknem 25 millióval többet adott ki, mint a mennyit a törvényhozás előirányzott. Persze most utólag a parlament erre a gazdálkodásra rá fogja adni a szankciót, de hát kérdjük, mire való akkor a törvényhozásilag megállapított költségvetés, ha az a kormány-nak sem a bevételekben sem a kiadásokban korlátokat nem szab.

Igaz, hogy a költségvetés összeállításánál, különösen a bevételi előirányzatnál csak valószínűségi számítások szolgálhatnak irányadóul, ámde vagy rosszhiszeműeknek vagy tudatlanságból származóknak kell tartanunk azokat a valószínűségi számítás-

sokat, a melyeket a tényleges eredmények ennyire meghazudtolnak.

A költségvetési törvény ilykép egyszerűen üres formasággá súlydévén alá, nem csoda, hogy a költségvetés nélkül való továbbkormányzásra való felhatalmazások vigan adatnak meg, hiszen ugyis egyre megy akár van megállapított költségvetés akár nincsen, a kormány mégis annyit ad ki és annyit hajt be, a mennyi neki tetszik. Eddig még legalább megőrizték a külszint és indemnitást csak akkor kértek a jövőre, a mikor már a költségelőirányzat a Ház asztalán feküdt, tehát a törvényhozás abból már meggyőződhetett róla, hogy milyen kiadások azok, a melyekre a kormány a felhatalmazást kéri; de most már ezt sem tartja szükségesnek a miniszter, mert már most, mikor még három hónap választ el a következő évtől, kér indemnitást a jövő április végéig, a nélkül, hogy a törvényhozásnak csak halvány sejtelmé is lenne felőle, hogy miféle kiadásokat és bevételeket szándékozik előirányozni a kormány a jövő esztendőre.

Azt kívánják tehát a törvényhozástól, hogy egy nagy ugrást tegyen a sötétbe s adjon föltétlen pénzügyi felhatalmazást olyan szükségletekre, a melyeket talán még a kormány maga sem ismer. Ez az ugrás pedig annál veszedelmesebb most, a mikor még senki sem lehet tisztában azzal, hogy mennyit fog igényelni tőlünk a közönségek

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A látszat csal.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

A kis kárpátvidéki falu fogadója egészen rendes külsőt mutatott ugyan, mindazonáltal Kátay Iván, a ki tanár társával, Halmi Elemérrel kirándulást tett, már messziről nagyon gyanakodva nézegette. »Fogadó a vadmacskához« mondogatá gunyos hangsúlyozással; talán inkább »a hegyi rablóhoz«? A tanár ur ugyanis tele volt gáncsolódó kételkedéssel. Soha semminek sem adott hitelt. »A látszat csal« ez volt jelmondata és vesszőparipája; elvitatta a fenyvestől a gyantás illatot, a lombtól a hűs árnyékot és mióta a vasútállomáson kiszálltak, utitársát azzal mulattatta, hogy szakszerű fejtegetésbe bocsátkozott a tárgyak lényegéről, mely szerinte nem más, mint képzelet.

— Legyen a te hited szerint — mondá társa; de hogy nekem farkas-étvágyam van, az épenséggel nem képzelet, hanem tiszta valóság.

Beléptek a fogadóba, mely regényesen egy fenyves lábánál feküdt.

— Két szobát méltóztatnak parancsolni? Sajnos, csak egy áll még rendelkezésre, a 12-es! Szólt és olyan arccal, mint a király,

ki egy grófságot adományoz, intett a szolgának, mondván: »12-es«!

— Ördögadta, — mondá Halmi félig tréfásan, félig boszankodva. De hiszen te horkolni szoktál. Szép mulatság lesz az egy szobában. Nem fogok aludhatni az egész éjjel!

— Ha nagyságtok nem méltóztatnának a szobát elfoglalni akarni — mondá alázatosan a szolga — nem tesz semmit. Egy ur, ki leányával ma érkezett, szívesen kivenné.

— Hát miért nem foglalta le mindjárt? — kérde Kátay.

— Mert fenntartottuk egy hölgy számára, ki azonban alig egy negyedórával ezelőtt értesített, hogy nem jön. Az említett ur örülne, ha leányának külön szobát kaphatna, mert mind mondja, ő éjjel dolgozni szokott és szeretné, ha zavartalanul egyedül lehetne.

— Furcsa szerzet lehet — mormogá Halmi, ki alig várhatta, hogy a szobát megtekintve az étterembe juthasson.

— Amint látszik, igen finom, előkelő emberek, különben nem is fogadtuk volna őket be — mondá a szolga.

— A látszat gyakran csal, barátom — mondá jóakarattal, oktató hangon Kátay. Nem szabad mindig a külső után itélni.

— Édes barátom, a kedvemért legalább az uton hagyj föl bölcs tantételeiddel. Ezzel Halmi karon ragadta és elvonszolta kartársát, nehogy az a szolgának rendszeres előadást tartson a lényegről és látszatról.

— Örülj, hogy az iskola-port néhány hétre lerázhatod, előadásaidat pedig hagyd meg a tanszék számára.

Beléptek a 12-es számú szobába. Tágas, kissé sötét helyiség volt, mert közvetlen az ablakok előtt óriás diófa terpesztgeté terebélyes ágait.

— Kissé barátságatlan — mondá Kátay, az ablakon át a vadregényes tájakra tekintve.

— A látszat csal — mondá gunyosan Halmi; én elragadónak találok. Nézd a távolban azt a hegyláncot, itt jobbról a víz-esést, a háttérben a magas sziklacsucokat, melyeket holnap megmászni akarunk. Minden oly érdekes itt, félig paraszti, félig urias, az igaz, de általában kényelmes, nagyvárosi.

— Ami az árakat illeti, bizonyára az, mondá Kátay, a fairsa függesztett árjegyzéket vizsgálva.

Az bizony ugy szokott lenni, sőt ugy is van nagy Magyarországon. A fürdő helyeken, vidéki vendéglőkben nyoma sincs az európai, civilizált kényelemnek, de az árak? azok versenyeznek a legelsőrendű külföldi fürdők és szállók áraival. És azután még csodálkozunk és a hírlapok jajgatnak, hogy a magyar urak külföldre mennek nyaralni, fürdőzni, utazni. Bizony, bizony, az ember, ha magyar is, drága pénzéért első sorban kényelmet akar. No de — türelem. Egy pár nemzedék letűnte után meg lesz az is.

éhes molochja, a mikor azt sem tudjuk, maradunk-e vámközösségben Ausztriával vagy nem s hogyan leszünk az egyenlő elvek szerint kezelendő fogyasztási adókkal?

Ha a mi törvényhozásunk már most megszavazza a jövő évi indennitást, ezzel arra is felhatalmazást ad a kormánynak, hogy a közösgyi kiadásokat is fizesse a jövő év első harmadában, pedig ehhez Ausztria alkotmányos hozzájárulása is szükséges. Mi történik akkor, ha Ausztria a közösgyes provizoriumot még ujévre sem találná elfogadni? A megszavazott indennitás alapján a mi kormányunk beszoigálná a mi járulékat a közös kasszába, de az osztrák nem, mert erre nincsen alkotmányos felhatalmazása. Ha pedig ilyen felhatalmazás nélkül kormányoznának odaát tovább, akkor a hatvanhetes törvény értelmében ipso facto megszűnik kvóta, delegáció, közös miniszterium s annak a kiegyezésnek minden egyéb áldása, mert az a kiegyezés csak addig érvényes, míg Ausztriában teljes alkotmányosság uralkodik.

A kiegyezési provizoriumnak mindkét fél részéről való elfogadása előtt tehát az indennitás megszavazása annyit jelentene, mint teljesen szabad kezet engedni a kormánynak bármily felmerülő kiadások megtételére. még olyanokra is, melyek miniket egyáltalán nem köteleznek. De azért a többség meg fogja szavazni s csak azt csudáljuk, hogy a kormány nem kér felhatalmazást egyszer s mindenkorra a költségvetés nélkül való kormányzásra; az eredmény egy lenne s ezt is megszavaznák.

Hirek.

Pécs, 1897. szept. 29.

Trilby játsszották.

Péter és Pál a tegnap délutánt kint töltötték a Scholtz-sörházban. Elbucszatták a nyarat s mivel ezután legfőlebb szüreti ünnepekre volt szándékuk kirándulni, hát alaposan üritgették a sörös poharakat.

Utasaink végre elfoglalták a szobát és bementek az étterembe, hol igen nagyszámu tarka-barka vendégsereget találtak étkezve, fecseggve, szivarozva, játszva, zajos össze-visszaságban.

A jövevényeket alig vette észre valaki. Ellenben minden szem egy érkező párra fordult, egy férfira és egy hölgyre, kiknek egyénisége ugyancsak ellentétes volt.

A férfi — lehetett ugy 50 éves — külsejében volt valami különös, valami hideg, elidegenítő. Magas, csontos alak, arcát erős, gondozatlan szakáll köríté, vonásainak, kapcsolatlan torzombrz szemöldökével némi vad-ságot adva, mi lompos, hanyag ruházatával teljesen összehangzott. Annál nagyobb volt az ellentét közte és utitársa között, a ki fiatal, igéző szép szőke leány volt, elegánsan telt termetére boruló sport-ruhájában a hajadoni szendességnek és elragadó kedvességének bájos megtestesülése.

Kátay észrevette, hogy barátja szeme — a leányt meglátva — fölillant, viszont a leány — barátja láttára — mélyen elpirult.

— Ezek tehát ismerik egymást? Halmi egy szót se szolt neki erről és ez nagyon bosszantotta. »Az alamuszi« — mondá magában. Adja az őszintét és titkokat rejteget. Megállj csak! — Mérgelődött és mérgében bevágott egy kitünően készített borjuszegyre egy adag majonnaise-es süllőt.

Péter egyedül volt; de Pál a feleségével. Péter fiatal volt; Pál öreg és törődött.

Az utcákon, melyekre ráborult az est sötétsége, a lámpák világa mellett sorba olvasták, hogy pénteken Trilbyvel fogják a színházi előadásokat megkezdeni. S ezenközben azzal mulattak, hogy a hipnotikus szindarab címét próbálták helyesen kiejteni.

— Tribly . . . Tlibry . . . Trbilry . . . Tilbry . . . Ti . . . ti . . . libry . . . Tilbry . . . br!

Végre otthon voltak. A szobában a lámpahólyag misztikus félmohályt terjesztett. Mintha rózsaszínű köd derengene. A kellemes meleg levegő ugy elzékenyítette Pált, hogy rövid idő alatt a puha pamlagra rogyott s abban a pillanatban hortyogott, mint egy juhászbunda. Péterre nehezedett a kötelesség sulya, melynél fogva az asszony vállairól lesegítette a köpenyt, s holmi apró szolgálatokat is teljesített Pál helyett.

E sürgés-forgás közben Péter egyszerre az asszony szép formás lábaira tekintett, melyek elegáns sárga cipőkbe voltak ugyan szorítva, de azért nem állotta meg, hogy így ne kiáltson fel:

— Trilby!

Az asszony mosolylyal vegyült kérdő tekintettel nézett reá.

Péter szivére emelte kezét s pathétikus hangon folytatta:

— Igen! A legbájosabb Trilby-lábak ezek, amilyeneket valaha szobrász keze, művész esetje, költő tolla megörökített!

Aztán hirtelen letérdelt a gömbölyű bokákhoz és így szolt:

— Némelyek a napot, némelyek a tüzet, némelyek a csillagokat imádják, — de én a lábakat. Igen asszonyom, én lábimádó vagyok.

— Milyen kedvesen eredeti maga, szolt az asszony és gyöngéden simította végig a Péter kopaszodó feje bubját.

— Hah — ugrott fel Péter. — Angyal, angyal ön és megragadá az asszony kezét.

— Oh barátom — érzelgett az asszony. Érintésétől delejes áram szaladt rajtam végig.

— Ugy? susogta Péter. Akkor ön pompás medium lehet. Ugy van, ugy. Lássuk csak.

Erre az asszonyra meresztette mámoros szemét, a kezeivel bizonytalan vonalokat rajzolt a levegőben és rekedtes hangon susogta.

— Dors! Aludjál szivem!

Az asszony Péterre bámult és merően nézte.

— Alszol? kérdezte Péter halkán.

— Kátay, Kátay! ha feleséged látná, hogy mennyit eszel, bizony nem engedné. A majonnaise-es hal nehéz emésztetű, különösen este.

El akarta tőle venni a tálat. Kátay azonban nem oly hangulatban volt, hogy eltúrje a baráti gyámkodást. Azután a feleségére való emlékeztetés is bántotta. Az ő áldott jó kis felesége . . . Mennyire rimádkodott, hogy hozza magával. De meg kellett tagadni kérését. Az első házasságuk óta, pedig annak már csaknem egy éve. De nem tehetett másként — tekintettel a kis feleség egészségi állapotára. Majd ha szerencsésen tul lesz az aranyos asszonyka minden bajon, majd a jövő évben együtt bejárják az egész országot. De most — igazán — Isten ellen való bűn lett volna elhozni. Pedig hogy sirt, hogy akaratoskodott az ő imádott Annuskája. Hogy erősködött, hogy utána fog utazni. Ekkor ő megharagudott és elutazott. Mennyire bánja most. Mennyivel jobb volna otthon, Annuska mellett. Ha valami baja történnék távollétében az ő imádott kis feleségének, valami véletlen, valami szerencsétlenség . . . sohasem fogná magának megbocsátani. Képzletben látta könyáztatta arcoskáját . . . Boszankodott, amiért feleségét el tudta hagyni, ehhez járult barátjának álnoksága, a ki titokban élénk szem-beszédbbe elegyedett a szép szőke leánynyal anélkül, hogy őt, kebelbarátját, be-

— I — — gen! sóhajtotta tulvilági hangon Pálné.

— Állj fel. — unszolta Péter.

Az asszony lassan felállott és várta a további parancsot.

— Csókolj meg, sugta a ravasz Péter.

A medium egy oldaltekintéssel odapillantott a hortyogó juhászbundára s aztán gépiesen ölelte át Péter nyakát és elcsattant az a bizonyos rövid nesz, amit a »csók« név alatt ismerünk az emberi művelődés történetében.

— Milyen volt, kérdezte Péter a rettenetes hipnotizőr.

— É . . . des . . . volt, hangzott az almodozó, bágyadt hang.

— Még egyszer, mondá Péter.

A medium felemelte karjait, hogy átölelje Pétert, de e pillanatban talpra ugrott a hortyogó Pál.

— Nyomorult Svengáli, kiáltotta a torka szakadtából — mit művelsz?

Péter védekezett, de a dühös Pál egy Taffy-féle ökölrel rácsapott s minden teketoria nélkül kidobta.

Ezután az asszonyhoz fordult, aki még hipnotizált szemekkel bámult rá.

— Ébredj — kiáltotta és dühösen topantott.

A medium hangos sikoltással összerogyott

Hogy mi történt tovább? Azt senki sem tudja, azt azonban bizonyosra veszik, hogy a szegény Trilby nem halt meg.

Napirend 1897. szeptember 30-án.

Naptár: csütörtök, szept. 30. — Róm. kath.: Jeromos. — Prot.: Jeromos. — Görög-kel. (szept. 18.) Ariadne. — Zsidó: Tischri 4. — Nap két 5 óra 43 perckor; nyugszik 5 óra 23 perckor. — Hold két d. e. 10 óra 59 perckor; nyugszik este 7 óra 4 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 20 Celsius fok meleg; légnyomás 754. — Kilátás a központi meteorologiai intézet jelzése szerint változás nem várható.

(**Szintársulatunk**) a tegnapi éjjeli vonattal érkezett meg *Sohner* Olga és *Réthy* Laura kivételével, a kik Budapesten keresztül jönnek meg holnapra. Egy kis kalamitáson kellett átesnie a késő éjjeli órákban érkezett Thalia papjának és papnőinek, a mennyiben a szállodák legnagyobb része elavatta volna a szerelmi cselszövénybe, melyet az atya háta mögött szöttek.

— Az öreg ugy néz ki, mint egy bandita, — sugá epésen barátjának.

— A látszat sokszor csal, — válaszolá Halmi gonyolódva.

Kátay fölállt. — Én lefekszem — mondá — hát te maradsz még? kérdé, jelentősen pillantva az össze nem illő párra.

Halmi kezét nyujtá: Én még maradok egy kissé. Ha fáradt vagy, akkor — jó éjt.

Kátay az idegen, barátságatlan szobában igen kényelmetlenül érezte magát. Haza gondolt, az ő meghitt otthonára, melyet kis felesége lakályossá tudott tenni, amihez meg is voltak az eszközeik, mert hiszen Annuska gazdag családból származott, volt mit aprítani a tejbe.

»Annuska« — sóhajtá. Bizonyosan nyugtalanul hanykolódik most az édes asszonyka fekhelyén; talán szép szemei könyeket ontanak férje szivtelensége miatt, pedig a sirás épen mostani ideges, izgatott állapotában nem egészséges neki. Elhatározta, hogy holnap hazautazik asszonykájához. Barátja hadd tegye meg csak az utat a hegyekbe egyedül. Az álnok. Még szivügyeit is eltitkolja előtte.

És hozzá még ily választás. Az atya egy — bandita!

Kátay az álom és ébrenlét oly állapo-

volt foglalva s csak hosszabb kocsikezés után találhattak éjjeli szállásra. A mai nap a lakáskereséssel telt el, a mi azt hisszük, sokkal könnyebben ment, lévén ez időszerint Pécsen temérdek kiadó butorozott szoba.

— **(A Perczel család öröme.)**

Perczel Béla bonyhádi főszolgabíró felesége, született Schönherr Erzsike tegnap reggel egy egészséges fiu gyermekkel örvendeztette meg. A keresztelő ma ment végbe Bonyhádon s a keresztapai funkciót Kardos Kálmán orsz. képviselő teljesítette.

— **(Zsinati vizsgálat.)** Tegnap és ma tartották meg a zsinati vizsgálatot a pécsi egyházmegyére nézve. A tegnapi szóbeli vizsgálat után ma volt az írásbeli s ezzel a plébánosi vizsgálatok véget is értek. A vizsgálatokon a már jelzett segédlelkészekon kívül Szabó Dezső, szigetvári és Molnár József, sumonyi segédlelkészek is résztvettek s így a vizsgálatokat letevők száma összesen hét volt.

— **(Vásári helypénzszedők visszaélései.)** Még április hó 8-án bocsátott ki /558. sz. alatt Baranyamegye alispánja egy körrendeletet a főszolgabírákhoz, a melyben hivatkozva arra, hogy többrendbeli panasz merült fel az iránt, mikép némely községben mielőtt a kocsin érkező iparosokat a vásártérre bebocsátának, 10 kr. lefizetésére kényszerítik, s ilykép mintegy vámot szednek a kirakodásnál beszédett rendes helypénzen felül, utasította a főszolgabírakat, hogy a vásári rendtartásról szóló szabályrendelet 11. §., illetve 16. §-ába ütköző ezen visszaélések megszüntetése iránt sürgősen intézkedjenek és a helypénzszedők eljárását szigoruan ellenőrizzék. Ez a rendelet azonban a főszolgabíró uraknál, úgy látszik, papirkosárba került, mert a megszüntetni rendelt visszaélés vigan tenyészik tovább is vásárainkon s mint megbízható forrásból értesülünk, különösen Vörösmarton, Villányban, Baánban, Baranyaváron, Egerágon és Mohácson is szedik a helypénzen felül a fuvaros kocsijától a 10 krt, sőt Mohácson 20 krt, pedig hát az a fuvaros csak a helypénzt

tába jutott, melyben képzelet és valóság zürzavaros egyvelegbe folyik össze.

»Azt hiszem, dűnnyögé az ágyban hanykolódva, hogy a halat még se kellett volna... Annuska nem is engedte volna. Majd nyögni kezdett és elszunnyadt, közben föl-fölriadt, ijedten kiáltva: »rablók«, »gyilkosok«, »banditák.« Képzetei örülten kergetőztek agyában és a legkülönösebb dolgok körül forogtak. Mintha a szép szőke leány apja rablóvezér lett volna, ki őt elfogta és föbe akarta lövetni, hacsak nem fizet váltságul egy milliót. Annuskája, ki egyszerre csak a szép szőke leánynya változott, kezesül ajánlkozott, míg ő kartársai között a milliót összegyűjti. Ez azonban nem sikerült, mert a néptanítók megtagadták az aláírásban való részvételt. Már kitűzetett a kivégzés órája. A halálfélelem minden nemét kiállotta, úgy a válás fájdalmát is Annuskájától, kit dacosan elhagyott. Közeledett az irtózatoss perc. Ekkor egy durranás hallatszott és ő vad kiáltással ült föl ágyában, tágra nyitott szemmel bámulva maga körül.

Világos holdfény árasztá el a szobát. Vele szemben egy széken ült Halmi, cipőjét gyöngédtenül dobta a padlóra, az hangzott úgy, mint a puskalövés.

»Majonnaise-es hal és holdvilág«, nyögte, megkönnyebbülten dölve vissza párnáira. »És sherry, fiam, sherry«, mormogá Halmi, a gyertyát elolva. »Szépen lehetünk itt még ma.«

(Vége köv.)

fizető iparost szállítja a vásárra s onnét ismét haza, de maga nem árusít semmit s így kocsija után sem helypénz, sem vásári vám nem jár. Ajáljuk új alispánunk figyelmébe a fent hivatkozott rendelet szigorú végrehajtását.

— **(Szeptember végén.)** Szomorúság, mely ok nélkül való, bánatos bucsuzás, melynek tárgya nincs: mind ez te vagy szeptember vége! Magyarországon azt mondják, hogy legszebb évszakunk az ős, sőt minden más országok között is a legszebb őszzel dicsekszik, mégis mindenki úgy érzi magát ilyenkor szeptember végén, mintha temetne, mindegyre temetne. Több rendbeli költeményekben meg van írva a természet bánatos bucsuztatása, sőt van egy költemény, melynek — édesbús melankóliája minden magyar lélekben, ha öntudatlanul is, ilyenkor visszareng. A szerelem édes szavu költőjének, Petőfinek a költeménye ez, melyben a szerelem hű tárgyára emlékezve ír. Ámde a nap krónikásának nem tartozik resszortjába a természet, sőt az alkalmi versírás egyenesen tiltva van. Hagyjuk ki hát a játékból a fákat és a füveket, az eget és a makadám nélkül való porhanyó anyaföldet és maradjunk a viznél, a viznél kizárólagosan. Oh szezon, ki jelentkezel tul-sok nedvességben és a hideg szélben, a kávéházakban beteretl népben, szezon, ki jövélt sötét színű ruhákban, új alszoknyákat hozván magaddal és magas cipőt, bánatos és egészségtelen szezon: köszöntünk szívesen.

— **(Himen táblájáról.)** A pécsi állami anyakönyvvezető hivatalnak házassulandók kihirdetési tábláján e héten a következő új jegyespárok nevei olvashatók:

Ninsits István, rk., Pécs — Amrein Erzsébet, rk., Pécs-Bányatelep;

Böbl Ignác, rk., Siklós — Keresztes Anna, rk., Siklós;

Grünhut Imre, izr., Bécs — Spitzer Malvin, izr., Bécs;

Szente László, rk., Pécs — Józsa Katalin, rk., Pécs;

Schmidt József, rk., Pécs — Rupper Anna Mária, ág. ev., Pécs;

Copf József, rk., Pécs — Fraula Julia, rk., Pécs;

Majcán István, rk., Pécs — Derr Zsófia, ág. ev., Pécs.

— **(Megharapott leány.)** Tegnap este hét óra tájban Gadó Mária kilenc éves iskolás leányt, a mint haza felé ment szüleinek Tette-utca 34. szám alatti lakására, egy kutya megátmadta és neki ugorván, a szája mellett az állába harapott úgy, hogy még alsó szája szélét is megsértette. A szerencsétlenül járt leány sebét az orvosok rögtön kiégették; a kutyát pedig elfogván, megfigyelés végett kivitette a rendőrség a gyepmesteri telepre.

— **(Megakadályozott szerelmi dráma.)** Tegnap délben jelentette egy fiatal mesterlegény a rendőrségnél, hogy neki nagy baja van. Délután tartja az esküvőjét a menyasszonyával, de egy régi bűne most nagy veszedelemmel fenyegeti. Egy hidasdi német lányval volt régebben szerelmi viszonya s most a leány az elsőbbség jogán, no meg azért is, mert a leánynak egy hathónapos gyermeke is van, a kinek — az ő állítása szerint — a vőlegény az apja: meg akarja

akadályozni az esküvőjét. Azt üzenté ugyanis neki, hogy mikor esküvőre megy, leönti vitriollal. A pauasz alapján délután a rendőrségre citálták a boszura készülő leányzót, a ki most is a városban szolgál. Kihallgatásakor azonban már letagadta boszuáló tervét s csak azt ismerte be, hogy annyit üzent a hűtlen fiatal embernek, hogy mikor esküszik, az oltár lépcsőjére teszi a gyermekét. Hogy azonban még ezt se tehesse meg, ott marasztalták a rendőrségen s ott volt egészen estig, mikor már a megfenyegetett vőlegény, mint férj vonult haza a feleségével. Ekkor átadták a szolgálatadójának, a ki haza vitte magával s így a szerelmi drámából nem lett semmi.

— **(A lottógyűjtők kárpótlása.)** A mai nappal végleg megszűnt kis lutri megszüntetése nagy jövedelmet ütött el a lottógyűjtők kezéből, melyért őket kárpótolni kell. Már meg is történtek a szükséges intézkedések és október 1-én új pénzügyminiszteri rendelet lép életbe, amely adókedvezményekkel kárpótolja ama lottógyűjtőket, akik egyszerűen mind dohánytőzsdetulajdonosok. A nyújtott kedvezmények a következők: Azoknak a lottógyűjtőknek, kik jutalék fejében 100—500 forintot kerestek, a következő három évben a tőzseadó felét elengedik. Amely gyűjtőknek jutalékképe évente 500—1000 forintot fizettek, azoknak a jövő három év alatt a tőzseadó háromnegyed részét fogják elengedni. Végre mindama gyűjtőknek, melyek a lottóforgalomból 1000 forintnál többet kerestek, jutalékképe — ezek képezik a fővárosi lottógyűjtők többségét — a következő háromévben az egész adót elengedik. Csak azok a lottógyűjtők nem részesülnek semminemű kedvezményben, akik forgalmuk után 100 frtnál kisebb jutalékot huztak.

— **(Önkéntes-iskolák.)** Az október hó elején berukkoló önkéntesek számára már kijelente a közös hadügyminiszter az önkéntesi iskolákat. E kijelölés szerint a IV. hadtest számára — melyhez a pécsi 52. é. 4. ik gyalogezredek is tartoznak — Budapesten lesz az önkéntesi iskola. A zágrábi hadtest részére pedig Pozsonyban.

— **(Miniszteri elismerés.)** A válás és közoktatásügyminiszter Faragó Ferenc, málomi róm. kath. népiskolai tanítónak nyugalombavonulása alkalmából elismerését fejezte ki. A nyugalombavonult tanító 52 évig működött a népnevelés terén s egy félszázadot meghaladó munkásság után ez a miniszteri elismerés is valami!

— **(Zsebmetszés.)** Egy málomi lakosnő ma reggel bejövén a városba, mindjárt a legelső szállóba betért, hogy ott az udvaron megpihenjen és megreggelizzék. Meg is pihent, meg is reggelizett s közben az ott jelenlevő asszonyokkal eltrécselte az időt. Midőn aztán be akart jönni a városba, észrevette, hogy a zsebéből hiányzik a pénze, mintegy három forintnyi aprópénz. Természetesen, mindjárt lármát csapott, de hiába volt minden, az elveszett pénzt nem találta meg. Kárát bejelentette a rendőrségnek is, a hol megindították a nyomozást az ismeretlen zsebmetsző után.

— **(Lökötők fiaskója.)** Wéber György, püspöklaki lakos istállójából, az ajtó feltörése után, két lovat elhajtottak ismeretlen lökötők. Mint pécsváradi levelezőnk írja,

a lopott lovakkal a tettesek Dunaszekeső felé mentek, hol a csendőrjárat rájuk bukkanván, a megijedt tolvajok a lovakat elhagyták, ők maguk pedig futásnak eredtek. A csendőrök a lopott lovakat visszavitték aztán gazdájukhoz s most az éj leple alatt elmenekült lóköteket mindenfelé nyomozzák.

— (**Biedermannék Pécssett.**) Az egész Biedermann-család bent volt ma dél előtt Pécssett abból az alkalomból, hogy *Biedermann* Rezső lovag kis fiacskája ma tette le a belvárosi népiskolában az első elemi osztályról a magánvizsgálatot — jeles eredménnyel.

— (**Álhadnagy.**) A kaposvári Ferenc József szállodában megszállott egy hadnagy, ki magát következőleg írta be a bejelentési lapra: Kováts Zoltán hadnagy Bécs. Blum és társa budapesti szabó cég feljelentésére a hadnagyot a rendőrség igazolásra szólította föl, midőn kitünt, hogy a tiszt ruhát jogtalanul viseli. Lehet, hogy valami csaló rejtőzik a hadnagy ur uniformisában. Az álhadnagyot letartóztatták.

— (**Harc a fiakkerállomáson.**) Tegnap délután 6 óra tájban a Széchenyi téren állomásozó fiakkerok közt nagy volt a ribillió. Valami *Szüle* János nevű ember összeveszett az egyik fiakkerossal s felugrott hozzá a bakra, hogy megverje. Az azonban lelökte a bakról s esés közben a támadó ruhája végigrepedvén, ez még inkább dühre ingerelte s a kocsijáról leszállt fiakkerost agyba-főbe kezdte verni. A király-utca sarkán posztoló rendőr erre már odasietett és a verekedő embert bekísérte a rendőrségre, a hol kihallgatták s a megtámadott fiakkeres panaszával együtt feljelentették a járásbiróságnak.

— (**A kaposvári dalárda**) is életre ébredt, mióta Graspointner, a kit Pécssett is előnyösen ismernek, a dalárda igazgatóságát átvette. A tanulás buzgón foly s rövid idő múlva már a nyilvánosság előtt is felléphetnek. Oly városban, minő Kaposvár, szükség is van jó polgári dalárdára.

— (**A Jambo és a biciklista.**) Hogy mi köze a Jambonak a biciklistához: azt mindjárt meg fogjuk mondani. A Jambo ez esetben azonban nem a végleg elcsépelet olasz nótá, hanem egy kicsi feketeszőrű kutya, amely különös ellenszenvvel viseltetik a biciklisták iránt. Hogy ezt a kutyát miért hívják Jambonak, azt megértjük, ha tudomásunk van róla, hogy a gazdája zeneértő, muzsikális ember, a ki azonban a magyar zenét, magyar nótát kultiválja és az olasz iránti ellenszenvből ruházta a kutyájára a Jambo nevet. Hogy azonban a Jambo mért haragszik a biciklistákra, ennek okát legtelegb ha ő maga tudja. Elég az hozzá, hogy mikor kiszabadul az utcára, nagy nyugalommal végigtekszik a porban és lesi, mikor kerül arra egy biciklista. Az Árpád-utca kövein ugyan, a hol a Jambot az utolsó utcagyerek is ismeri, eddig se jártak valami tömegesen a biciklisták, de mióta a Jambo kimutatta velök szemben ellenszenvét, azóta messze elkerülik azt a tájéket. Mert a Jambo, a milyen messziről csak megláthatta őket, nagy ugatva futott eléjük s kísérté őket végig az utcán, mindig azon igyekezve, hogy a kamáslijukba haraphasson. Ezzel ijesztette el őket az utca környékéről; de tegnap hat

óra tájban egy mégis arra merészkedett kerekézni. Hanem meg is adta az árát; mert a Jambo addig üldözte, a mig egyszerre csak lefordult a gépjéről. A balesettel megelégedve a Jambo, hagyta tovább kerekézni a póruljárt biciklistát s abban a tudatban heveredett le az utca porába, hogy az se megy többé az ő utcájának a tájékára sem!

— (**Vásár az utcán.**) Azt az esténként előforduló vásárt, melyet a könnyelmű életre tért némberek követnek el az utcákon, rendőrségünk éber figyelemmel ellenőrzi s azzal igyekszik elejét venni, hogy az este csavargó ilyen nőket bekíséri a börtön hüvösébe. Az éjjel is két munkásleányt csiptek el, a kik ugyan már menyecskekorbán vannak, kiknek azonban még mindig kedvük van az utcai vásárhoz. Hogy ma kihallgatták őket, csupa boszuvágyból, hogy többi hozzájuk hasonló társnőik se maradjanak büntetlenül, egész sereg nevet soroltak fel s lepleztek le a rendőrség előtt. Most ezeket is letartóztatták és érzékeny büntetéssel s kitoloncolással veszik el a kedvüket az utcai vásártól.

— (**Egy orr tragédiája.**) Nagy verekedést vitt végbe tegnap este két asszony, kik régóta boszut forraltak egy munkáslegény ellen. Tegnap este aztán kilesték, mikor az hazatért s utána mentek botokkal felfegyverkezve a lakására s ott támadták meg. Persze a legény se hagyta magát és bár nagy erejébe került, de a harcias asszonyokat mégis lefegyverezte. Ezek azonban most a tiz körműket használták ellene fegyverül s az egyiket annyira vitte a buszu vágya, hogy a legénynek az orrába harapott. És le is harapta az orr hegyét, úgy hogy azt csak a bőr tartotta össze a folytatásával s ekkor, boszujokat kielégítve, diadalmasan távoztak a nagy harc színhelyéről. A tragikus sorsra jutott orr gazdája orvoshoz ment s felvarratta a leharapott részt az orrára, aztán pedig feljelentette a boszuálló asszonyokat a bíróságnak.

— (**A királyi kegy hatása Barcsen.**) Barcsi levelezőnk írja: Az elmúlt napok eseményei nemcsak az ország fővárosának lakosságát lelkesíté fel és ragadtatta el érzelmeinek különféle alakban való nyilvánítására, nemcsak ő bennök keltett lelkes hangulatot, hanem kiterjedt az az egész ország népeire, mindenhova, ahol igaz magyar sziv ver, sőt a vidéken a benyomás gyakran hatalmasabb volt, mint a fővárosban. Mindenütt dicső hazánk egy nagy diadalának tekintik a történeteket, a mely büszkeséggel tölt el minden magyarul érző kebelt. A nagy német császár fenkölt szavai után, ki merte hinni, gondolni azt, hogy még nagyobbra ébredünk, ki merte reményleni azt a történelmi jelentőségű fejlődési elhatározást, a midőn a nemzetet a főváros közterein emelendő emlékművek felállításával megajándékozta. Az ország fővárosa át van hatva, lelkesülve és ragadtatva a fejlődési kegy e nyilvánulásától, de vele együtt érez az ország többi városa, községe is. Bizonyára mindenütt törekszenek külsőleg is kifejezésre juttatni érzelmeiket, ha nem is pompával és fényvel, mint az ország szívében; de bizonyára ép oly őszinteséggel. Az ország határán a Dráva part mentén fekvő Barcs városkában is ép oly lelkesítőleg hatott a hír, és a lakosok csoportra verődve tudatták egy-

mással a rendkívüli eseményt. Az első pillanatban alig merték elhinni, majdnem csak álomnak tartották, de végre a midőn már bizonyossá vált, a boldog meghatottságtól megindulva adták azt tovább. A városka is azonnal lobogó díszet öltött, az emberek a hétköznapból ünnepet csináltak és egy pillanat alatt elterjedt az elhatározás, hogy este a város kivilágíttassék. Ezen elhatározás csak a lakosság saját maga kebelében történt, tehát nem a városi előljáróság által indított meg — a mely különben még az utcai lámpások meggyújtását sem találta szükségesnek — mégis rendkívül fényesen sikerült. Este szürkület után kigyuladtak az egyes házak ablakaiban a gyertya lángok és tekintve a készülődési idő rövidségét egyesek mégis igen kitettek magukért. A fővárosban vakító villamos reflectorokkal világitottak és azok káprázatos sugarai mellett hömpölygött a sokaság, itt csak a szerény kis gyertyácskák és apró mécsek halvány világitása mellett tolongott a kis város népe, de igaz őszinte lelkesültsége a legvidámabb jókedvre ragadta el itt is, ép úgy, mint ott. Örülünk tehát egyformán felséges királyunk kegyességén, örülünk együtt teljes lélekkel, hogy királyunk szíve velünk dobog és érez és kérjük a mindnyájunk felett uralkodó Mindenhatót, tartsa meg számunkra, szeretett hazánk dicsőségére és felvirágzására még minél hosszabb ideig a mi jó királyunkat.

— (**Tolvaj gyerekek.**) Ma reggel a város amerikai szőlőtetepén két gyereket szőlőlopáson fogott a rendőrség. Az egyik elég ügyes volt arra, hogy elmeneküljön; a másik azonban, mikor a drótkerítésen át akart jutni, fennakadt annak szögei közt s megtépett ruhával és megvérzett tagokkal jutott a börtönbe, hová nemsokára mellé teszik a büntársát is, a kit most keresnek.

— (**Elfogott szökevény.**) *Csánk* Géza pékmester inasa hétfőn reggel óta eltűnt a gazdájától. A gyerek rossz fát tett a tűzre és azért szökött meg, jobbnak találván a csavargást, mint a tisztességes munkát. Tegnap délután bejelentették aztán szökését a rendőrségnek és az este el is fogta a csendőrjárat a csavargó szökevény fiut, a kit egy kis pihenőre a kóterban tartanak, hogy aztán ne legyen kedve többé megint megszökni a gazdájától.

Ezüst és chinaezüst étszerek, gyűrűk, órák, monogrammok megvásárlását, mindennemű vésnöki munkát, bélyegzők, pecsétnyomók és kautsuk-bélyegzők kiállítását meglepő szépen és jutányosan megszámitva végzi Schönwald Imre vésnök és ékszerész Pécssett, Király-utca Hattyu-épület.

Törvényszék.

§ **Az ispán ur passziója.** *Piliser* Jakab, egy huszonkétéves fiatalember, Dunaszekesön *Rosenstein* Mihály birtokán mint ispán volt alkalmazva. Ispáni teendői mellett sok szabadideje maradván, ilyenkor egy Flobert puskával járt vadászatni. Folyó évi május 5-én is kiment az uradalmi udvarra, hol az emberek simfelni kezdték tegyverét, hogy nem lehet azzal löni.

— Nem-e? Még embert is meglövök vele! Felelte az ispán.

— Az ám, embert! Még a verebet sem, tódította az udvar népe.

— No dada, álljon ki; próbáljuk meg. Szólt erre az ispán egy öreg cselédasszonyra, a ki azonban nem állt ki s ekkor helyette *Barna Erzsébetet*, egy csinos cselédleányt vett célba az ispán és rá is lőtt, de nem találta el.

Ez ebben elmult. Két nap mulva az ispán bement reggel a konyhába. A flóbert megint nála volt és ismét kedve jött, hogy a cseléden próbálja ki a célzási tudományát. De most aztán úgy találta *Barna Erzsébetet* a felső combján, hogy az husz napig feküdte meg e miatt az ágyat. *Piliser Jakabot* pedig súlyos testisértés miatt feljelentették s a pécsi kir. törvényszék ma egyhavi fogházra s 10 frt pénzbüntetésre ítélte. Ezt az ítéletet azonban súlyosnak találta ezért a kis passzióért az elítelt és felebbezett ellene.

§ **Furcsa konverzió.** Ifju *Gerlach János*, maissi lakosnak, sok lévén az adóssága a mohácsi takarékpénztárnál, elhatározta, hogy a sok váltóadósságot konvertálni fogja. Készített is 610 frtról szóló kötvényt, melyben a veje *Brandl Adám*, ennek felesége *Gerlach Éva* és az adós neje is kezesekül szerepeltek s a két előbbi megengedte, hogy az adósság ingatlanokra bekebeleztesse. Ezt a kötelezvényt mielőtt aláíratta volna a kezesekkel, láttamoztatta a községi bíróval és kisbíróval s aztán a kezesek névalírásával ellátott kötvény alapján

a konvertálást ki is eszközölte. Mikor azonban a kötvény lejárt s perre került a dolog, melynek folyamán *Gerlach Éva* birtokát el is árverezték, kitünt, hogy *Brandl Adám* neve hamisított a kötvényen. Erre *Brandl* meg is esküdött s egyszersmind *Jagics József* mohács ügyvéd útján feljelentette a törvényszéknél *Gerlach Jánost* okirathamítás miatt. Vádlott ellen ma tartották meg a végtárgyalást, melyen a feljelentő ügyvéd helyettesítésében *Szekrényessy Ferenc dr.* ügyvéd jelent meg s bár a vádlott tagadta a hamisítást, *Brandl Adám* azonban megesküdött ismét, hogy ő nem írta alá a kötvényt s a szakértők is igazolták, hogy az aláírás nem az ő írása — s ez alapon a törvényszék hathavi börtönre ítélte a vádlottat. Az elítelt — minden tagadása dacára — megnyugodott az ítéletben.

§ Rendőrök és polgárok esetepatéja.

Az idei fősorozáson a *Scholtz-sörház* udvarán *Koncsicska Lipót*, a ki nem vált be katonának, odament a besorozottakhoz, hogy ott *Nikola Tivadar* nevű ismerősével beszéljen. Az ott rendet tartó *Böröc István* rendőr azonban elutasította s mikor nem ment, félretuszkolta. *Nikola* erre ráívalt a rendőrré, hogy mikép mer így bánni egy pécsi adófizető polgárral s feleselés támadt, melyet az udvar másik részén rendet tartó *Marton György* rendőr is észrevett. Mikor aztán *Koncsicska* az ő területére ment, ő is elutasította onnan, hogy menjen haza, mi keresni valója sincs ott, ha nem vált be katonának. Ez se hagyta magát és becsületsértő kifejezéssel illette a

rendőrt, mire az — állítólag — nyakon ütötte. *Koncsicska* ekkor hazament és a bátyjával *Koncsicska Józseffel* tért vissza, a ki *Marton* rendőrt sietett kérdőre vonni, s jól elhalmozta ő is becsületsértő kifejezésekkel. A rendőr az esetről jelentést tevén a főkapitánynak, az áttette az ügyet a törvényszékhez, hol *Koncsicskák* is feljelentették a rendőrt hivatalos hatalommal való visszaélés miatt. A mai végtárgyaláson a rendőr bűnösségét egy tanu sem igazolta elfogadhatóan, de annál több a *Koncsicskák* s ezért a bíróság *Marton Györgyöt* felmentette a vád alól s a két *Koncsicskát* 5—5 frt pénzbüntetésre ítélte. Az elítéltek magukra nézve megnyugodtak az ítéletben, de *Koncsicska Lipót* a rendőr felmentését megfélebbezte. A terhére azonban az ügyész is felebbezett.

Előfizetésre való felhívás

„PÉCSI FIGYELŐ“

mindennap megjelenő politikai lap 1897. évi

XXV. évfolyamának

október-decemberi negyedére.

Előfizetési árak:

Egész évre	10 frt.
Félévre	5 frt.
Negyedévre	2 frt 50 kr.
Egy hónapra	— » 85 kr.

A kiadóhivatal.

— Hát isten vele *Madge*, a viszontlátásra.

A kezét nyújtotta a leánynak, akinek a finom ujjacskáit megszorította. *Madge* oly boldognak és mégis félénknek látszott, oly izgatott és mégis szerény volt, hogy *Duncan* alig tudta, hogy minek nevezze azt az érzelmét, ami a szívében háborgott.

Sokáig nézett még a bátortalan gyermekleány után, mikor az eltávozott, s nem is gondolkozott azon, hogy mégis balgaság volt tőle, hogy ennyire elragadtatta magát e leánytól. Csak egy kérdés állt előtte: mivel tölti az időt, viszontlátásig.

Mialatt *Madge* a kastélyhoz vezető keskeny ösvényen haladt s pehelykönnyűnek találta a kosarat, az a gondolat ötlött eszébe, hogy nem volt előrelátással.

Nem volt senki, aki óva intette volna e veszélytől, mely a fiatal idegen sötét szemeiben rejtőzködött.

Az ő szivecskéje már régesrég álmodozott a hősről, az ideálról, a boldog szerelem és viszont szerelem koráról. A szegény *Madge* nem sejtette, hogy a szerelem végzetes következményekkel lehet az életére.

Különös helyzetében legokosabbnak tartotta *Duncan*, hogy addig, míg a zaj tart, eltávozzék innen, s ne várja meg, míg a kocsí beéri.

A következő pillanatban már elegáns fogat vágatott felé az uton. Két tüzes paripa volt eléje fogva, s egy fiatal hölgy hajtott nagy biztonsággal kezelve a gyeplőt.

Duncan meglepetésében csaknem fölkiáltott, mikor a kocsikázó hölgyben a *Stanton-kastély* urnőjét, akinél épen vendégeskedett, ismerte föl.

Miss *Léna* azonnal megállította a lovakat amint a fa alatt alvó leányt megpillantotta és *Field Duncan* a haláláig nem tudta feledni azt a gunyos kacajt, amely a *Léna* ajkáról fakadt ekkor. Ez a kacagás fölverte álmából az édesen szendergő *Madget*, aki ijedten ugrott föl, úgy hogy a kosarat feldöntötte s a fehér ruhák egyrésze a földre esett.

Csupán egy pillanatig tartott, hogy tekinteteik találkoztak és a szegény *Madge*, mint a kis madár, reszketve nézett föl, mikor már sejtette, hogy ki az a másik. A *Léna* tekintete büszke, megvető és gunyos volt.

— Azt hiszem, hogy maga az a személy, akit Miss *Meadows* az én fehér ruháimmal a kastélyba küldött. Szabad tudnom, mért késlekedett.

A szegény *Madge* szörnyen kislelkűnek mutatkozott. Nagy könnyecseppek remegtek a szempilláin. Mit feleljen most? Hogyan mondhatta el, hogy a táradtság mián aludt el az arnyékban.

A kosár nagyon nehéz volt — felelte félénken — és én leültem, hogy néhány percig pihenjek és —

— A további fölvilágosítás fölösleges — vágott szavába *Léna* keményen a gyeplőket megrántva. Igyekez-

VASUTI MENETREND.

PÉCSRE ÉRKEZIK:

Budapestről	1904. sz. *)	személyv. reg.	5 ó. 15 p.
Broodról	1907. sz.	» » »	8 „ 01 »
Uj-Domb-ról	1942. sz.	vegyes » »	8 „ 23 »
Bécsből	909. sz. **)	személyv.	9 „ 39 »
Broodról	1905. sz.	» » d. e.	11 „ 18 „
Budapestről	1906. sz.	» „ d. u.	4 „ 10 »
Vinkovcéről	1921. sz.	vegyes » »	5 „ 50 »
Budapestről	1902. sz.	gyors » este	8 „ 5 »
Bécsből	8712. sz.	vegyes » »	7 „ 56 »
Broodról	1909. sz.	személyv. éjjel	11 „ 02 »
Mohácsról	„	» reg.	8 „ 01 „
„	„	k d. e.	11 „ 18 „
„	„	„ d. u.	5 „ 50 „
„	„	Tv. szsz. éjjel	11 „ 02 „

Minden alkalommal átállítás Villánynál.

*) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8812 sz. vegyesvonathoz Nasic felé.

**) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

Közgazdaság.

□ Állatorvosok gyakorlati tanfolyama.

A földművelésügyi magyar királyi miniszter a városhoz és a vármegyéhez a következő leiratot intézte: Abból a szándékból kiindulva, hogy nem csak elméletileg, hanem gyakorlati-

lag is képzett állatorvosok álljanak az állattenyésztők rendelkezésére, elhatároztam, hogy tanulmányaikat az állatorvosi akadémián jó sikerrel végzett állatorvosoknak, két évre évi 600 frt ösztöndíj és szabad lakás élvezete mellett, a m. kir. állami ménes intézeteken alkalmat nyujtok gyakorlati szakképzettségük megszerzésére. Az alkalmazás f. é. november hó 1-én kezdődik s az ösztöndíjasok kötelesek az általam megjelölendő ménesintézetben a rájuk bízott állattenyésztésügyi teendőket a katonai szabályok értelmében pontosan végezni. Fegyelem tekintetében az intézet parancsnokának, a tanulmányok gyakorlása szempontjából pedig a ménes-intézet főállatorvosának fognak alárendeltetni. Az ezen két évi gyakorlati kiképzésben részesült s minden tekintetben bevált állatorvosok az állami állatorvosi kinevezések alkalmával előnyben részesülnek. Az alkalmazást elnyerni óhajtok, oklevelükkel vagy ennek másolatával s illetékes hatóságuk erkölcsi bizonyítványával felszerelt s hozzám intézett folyamodványukat a törvényhatóság útján nyujtsák be. Felhívom a törvényhatóságot, hogy a pályázati hirdetményt saját hatáskörében a legkiterjedtebb módon közzétenni s a záros határidőre beérkező folyamodványokat f. é. október hó 20-ig hozzám felterjeszteni sziveskedjék.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése szeptember 29-én. (A Pécsei Figyelő eredeti távirata.) A képviselőház ma délben rövid ülést tartott, melyen fölolvasták *Dániel Ernő* b. miniszter jelentését a vicinálisokról.

Az indítványkönyvbe *Podmanicky* Frigyes b. indítványt jegyzett be, mely szerint a Ház fejezze ki a királynak háláját a nemzetnek tett nagybecsű ajándékáért.

A pénteki ülés napirendjére tüzetik ki. Ezután *Sima* Ferenc sürgeti a vizsgálóbiztosok jelentéseit. Élesen támadja meg *Gajary Gézát*, aki *Hock* mandátumának ügyét a végletekig elhuzza.

Gajary Géza visszautasítja a vádat s megjegyzi, hogy a pótvizsgálat éppen *Hock* pártja kívánatára folytatattatik.

Szilágyi Dezső elnök előterjeszti *Bánffy* b. miniszterelnök javaslatát, mely szerint jövőre az ülések újra d. u. 2 óráig tartassanak.

Buzáth Ferenc néppárti elveti a javaslatot, mert hiszen *Bánffy* b. éppen a munkahalmaz miatt hosszabbította meg az üléseket; most pedig szintén sok időre van szükség. Hiszen a költségvetést sem tárgyalhatjuk az ideán, mert már is benyujtották az indemnity-javaslatot.

A többség elfogadja a miniszterelnök javaslatát, mire az ülés véget ért.

zék, hogy legkésőbb tíz perc múlva a kastélyban legyen a ruham. Jól vigyázzon és tovább ne késlekedjék.

És az ostorával a lovak közé csapva villámsebesen elhajtott onnan a fiatal örökös. Madge kipirultan és könnyes szemekkel nézett utána.

— Ó istenem! bárcsak ne lennék a világon — zokogta a szegény teremtes a kezeivel elföldve arcát. Jó szót senkitől sem kapok, csak a szegény György bácsi volna jó szívvvel irántam, de ő sem meri mutatni, ha Anna néni a közelében van. Ezt a nehéz kosarat elvihette volna a kocsiján.

Ezzel fölemelte újra a nehéz kosarat.

— Éppen én is ezt gondoltam — mormogta Duncan a rejtkehelyén, boszankodva harapdálva az ajkait.

De a másik pillanatban már a lány mellett állt.

— Engedje meg — mondta, s a sapkáját udvariasan megemelte — de ez a kosár nehéz lesz magácskának. Ugy-e megengedi, hogy segítsek.

A fiatal leány föltekintett a fiatal emberre, aki ezt a tekintetet sohasem fogja feledni. Megint megemelte vadászsípkáját, mintegy hódolva a fiatal, üde szépségnek.

— Nem, köszönöm, uram. Már nem kell messzire vinnem a kosaramat — felelte tiszta csengő hangon, amely Duncan szívét érintette. Szerette volna tudni, ki ő és honnan jön?

— A kastélyban lakik? kérdezte.

— Nem. Meadows Georg, a birtok főfelügyelőjének unokahuga vagyok. Neve — Madge.

— Meadows Madge — ismételte Duncan elmélázva.

Milyen szép név, s milyen jól illik magácskának.

Megfigyelte, hogy míg az arcát biborvörösség futotta el, egyetlen egyszer sem mert reá föltekinteni.

Mentől tovább nézte Duncan őt, annál jobban megbüvölte a fiatal leány babonás szépsége. Kedves kép villant meg előtte, amint a leány a virágzó gesztenyefa alatt állt, s a ragyogó napsugár aranyszőke haján megcsillant.

Mig Duncan őt így csodálta, a lelkében nem támadt föl az intő szózat, hogy ő kovácsolta egy iszonyu tragédia fejleményeit. Csak a szemérmes, piruló szépségre gondolt, aki bártortalanul haladt mellette. Nem sejtítette, hogy eljön az az óra, mikor ezt a pillanatot meg fogja átkozni. Ekkor a kastélyban megcsendült a haragszó.

— Nyolc óra — kiáltott Madge nyugtalanul. Miss Léna nagyon dühös lesz reám.

— Hogy haragudhatna magára? Miért?

A fiatal embert nagyon megindította, hogy a szép Madgera haragszik valaki.

— Meg kell engednie, hogy a kosarat legalább a kapuig vigyem — mondta, s feleletet sem várva elvette tőle a nehéz terhet.

Madge nem tehetett egyebet, csak követte.

— Igy ni! — mondta Duncan a kapu előtt letéve a kosarat. Nagyon sajnálom, hogy el kell válnunk, mert a házba kell mennem.

— De nemsokára visszatérek — felelte Madge ártatlan őszinteséggel.

— Csakugyan? — kiáltotta Duncan. És ugyanez uton megy vissza?

— Igen, hacsak Miss Léna vissza nem tart és szüksége nem lesz reám.

TÁVIRATOK.

— **A király utazása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A király október 1-én elutazik Budapestről, de 10-én visszatér. A királyné október 1-én hosszabb tartózkodásra Budapestre érkezik.

— **A külügyminiszter utazása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Goluchowsky külügyminiszter a közös miniszteri tanácskozások befejezése után Budapestről galíciai birtokára utazik, de a király visszatértekor ő is Budapesten lesz ismét.

— **Osztrák alkotmány-revizio.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A prágai „Narodny Listy“ írja, hogy Magyarországnak és Nemetországnak nem volna ellentéte az osztrák alkotmány megváltoztatása ellen; tehát Badeninek kötelessége a decemberi alkotmányt az októberi diploma és az önkormányzat szellemében revizio alá venni.

— **Hódolat a királynak.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tegnap újabban Temesvár, Nagy-Becskerek, Szeged, Kecskemét és Kassa városok közgyűlése fejezte ki lelkesedését a király ajándékaért. Temesvárott csütörtökön kivilágítás lesz. Szeged város a királyi elhatározás megörökítéseképpen 10.000 frtos alapítványt tesz szegedi művésznövendékek javára.

— **Horvát képviselők cáfolata.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A horvát képviselők klubja kijelenti, hogy alaptalanok azok a vádak, mintha Khuen-Héderváry gróf tehetetlensége miatt a horvát képviselők a magyar-horvát kiegyezéssel ellentétes politikát üznének; mert ellenkezőleg, őszintén követik a bánnak az 1868: XXX. törvényekken alapuló unionista politikáját.

— **Buvárok munkája.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A fumei kikötő előtt elsülyedt „Ika“ nevű hajóról az elmúlt éjszaka a buvárok hat holttestet hoztak föl. Még 18 hiányzik.

— **A király szobra.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A főváros törvényhatósági bizottsági tagjai közt mozgalom indult meg, hogy a király lovas szobra a Ferenc József-tér közepén fölállítsák. Ő felsége ugyan egyizben kijelentette, hogy életében nem óhajtja, de a legutóbbi események előtérbe juttatták a fölállítás gondolatát.

— **A román király Budapesten.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Károly román király nejével együtt ma délelőtt 11 órakor meglátogatta az akadémia építárát. Királyunk Erzsébet román királynéval, Károly király Ottó főherceg kíséretében érkezett az akadémia palotájához. a lépcsőházban Wlassich Gyula kultuszminiszter fogadta s bemutatta Kammerer Ernő orsz. képviselő kormánybiztost és Peregriny titkárt. A román királyné óhajára a magas társasághoz csatlakoztak Benczur és Hubay, akikkel élénken beszélgetett. A képtár egészen elragadta a költői lelkű Carmen Sylvát. Innét az üllői-úton fekvő Mária Terézia laktanyába hajtattak a Károly király nevét viselő 6-ik gyalog-

ezred megtekintésére és a tisztikar által adott dejeuner-re. Az utcákon, amerre elhaladtak, a közönség lelkesen megéljenezte. Egyetemünk Carmen Sylvát diszduktorra fogja megválasztani.

— **Török-görög békeszerződés.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Athenben biztosra veszik a békeszerződés ratifikálását. Az összkormány ugyan belebukik, de Delyjannisz újra megbizatik a kabinet alakítással.

— **Badeni jobban van.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Badeni állapota gyorsan javul s nem sokára elhagyhatja a szobát. Hannotaux francia külügyminiszter Lemarchaut francia ügyvivő utján kérdezősködött állapotáról.

— **A helyzetről.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ma este 6 órakor úgy a nemzeti, valamint a függetlenségi pártkörökben pártértekezlet lesznek, melyben a megváltozott politikai helyzetről fognak tanácskozni.

Szerkesztői üzenet.

Dr. — r. Mohács. Mendl Lajos dr., megyei tiszti főorvos jelenleg Pécsen van s hivatalát ma újra elfoglalta.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Előleges jelentés.

Van szerencsém a nagyérdemű közönséget tisztelettel értesíteni, hogy Európában legnagyobb

Állatseregletemmel

e hét végén Pécsre érkezem.

100 vadállatom közül különösen felemlitek

12 drb. **gyönyörű oroszánt, 2 vad elefántot, 2 bengáliai király-tigris.**

Vadállatom, mely 15 waggonban szállítatik, saját zenekarral rendelkezik.

5 híres állatszelistő fogja a mutatványokat szolgáltatni.

— Előadások délután 4 és este 8 órakor tartatnak.

Kiváló tisztelettel

Koczka Antal
állatsereglet-tulajdonos.

Tan- és nevelő-intézet
Rakos-Palotán.

Az intézet egy öt hold kiterjedésű parkban fekszik. Növendékek fölvetetnek 4 elemi, 6 polgári, 8 gymnasiumi osztályba. Az elemi polgári és a négy alsó gymnasiumi osztályok a nyilvánosság jogával vannak felruházva. A gymnasium négy felső osztályába járó tanulók is alapos oktatásban részesülnek és mint magántanulók egy nyilvános főgymnasiumban tesznek vizsgát. A magyar, német-, francia-, latin nyelvek alapos tanítására különös súlyt fektetnek. A szellemi tehetségek fejlesztése mellett a test edzésére is kiváló gond fordítottatik. Kitűnő tanerők. Alapos oktatás és gondos felügyelet. Erőt adó jó táplálék. Kitűnő viz. A nőveldei díj mérsékelt. Ismertetővel (programmal) és bővebb felvilágosítással szívesen szolgál Rakos-Palotán (Budapest szomszédságában. Vasuti-, posta- és táviráda-állomás.)

Wagner Manó,
igazgató, intézet-tulajdonos.

TAIZS JÓZSEF

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, papirkereskedés.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő berendezésü

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok, körlevelek, számlák, falragaszok, meghívók, tánczrendek, hivatalos és gazdasági táblázatok, részvények, alapszabályok, névjegyek, stb. stb. elkészítésére.

Könyvkötészete

fel van szerelve papirmetsző sodronyfüző, perforirozó, számozó, aranyozó stb. géppel, melyek segélyével a legegyszerűbbtől a legdiszesebb munkáig minden elkészíthető.

Nyomtatvány raktárából

körjegyzői, papi és ügyvédi nyomtatványok jó papiron olcsó árért kaphatók.

Papirkereskedésében

Kuhn-féle **író-tollak** nagy választékban.

Különféle levélpapírok. (Röntgen-féle sugaraknak ellenálló, kerékpár-jelvényes stb.)

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.